

Tilfælde faa Kravet om Præsteløftets Af-læggelse for dem, der allerede er ordi-nerede, fjernet; og jeg har den Forvent-ning, at den højtærede Kirkeminister ikke vil være uvillig dertil, da det jo dog for ham er et uvæsentligt Punkt.

Moltesen: Hr. Povlsen hentydede til, at der om det Spørgsmaal, han sidst om-talte, var Uenighed indenfor Venstre, og det er der utvivlsomt ogsaa. Indenfor et levedygtigt Parti som Venstre vil der altid være Enighed i det væsentlige og Frihed i det mindre væsentlige og saa Tillid i alt; og det Spørgsmaal, her nu er fremme, er i Kirkeministerens Udtalelse betegnet som noget mindre væsentligt til Forskel fra det Lovforslag, som Hr. Povlsen i sin Tid som Kirkeminister fremsatte.

Om Lovforslaget i Almindelighed vil jeg sige, at jeg synes, det er et Fremskridt paa de fleste Omraader. Men jeg synes ikke om § 2's første Sætning. Den rejser nemlig Spørgsmaalet om Præsteløftet, og jeg finder ikke, der er nogen som helst Grund dertil, uden forsaavidt som det er blevet krævet fra det konservative Folkepartis Side. Jeg har imidlertid Fornemmelsen af, at det konservative Folkeparti maa søge efter Programpunkter, og jeg har i den korte Tid, jeg paa ny har været i Rigsdagen, Fornemmelsen af, at der her gøres et Forsøg paa at samle sig om en national Chauvinisme og en konfessionel Chauvinisme. Et saadant vil jeg paa Forhaand være paa Vagt imod, da jeg ved, at enhver Reaktion altid sætter ind paa disse to Punkter, og den Reaktion, som hele Europa nu staar overfor, vil utvivlsomt ogsaa gribe fat dær.

Det er for mig noget af en konfessionel Reaktion at kræve, at Folk, der er ordi-nerede, og Folk, som har gjort en Ger-ning paa Missionsmarken eller i den danske Menighed i Amerika, skal stilles overfor Præsteløftet paa ny. For det første mener jeg, at det i og for sig er unød-vendigt; thi naar de bliver kongelige dan-ske Embedsmænd, hvad de bliver som Præster i Statskirken, er de bundne til Grundlovens § 3 og til den Definition af det evangelisk-lutherske, som vi har i vor Lovgivning. Man kan derfor sige: Saa er det noget uvæsentligt, om I de skal aflægge et Præsteløfte, naar de er bundne til Præsteløftets Indhold. Men Præsteløftet har nu en Gang faaet en Karakter, der virker skræmmende paa mangfoldige Menne-sker. Jeg tænker her i Særdeleshed paa Mænd som Missionærer i Indien, der har

set forskellige Konfessioner arbejde uden Hensyn til de konfessionelle Modsætninger, og danske Præster i Amerika, der har set det Arbejde, der gøres fra de forskelligste Sider, og gjort de Erfaringer, som vi jo nu alle gør. Vi ser i Dag Frelsens Hær samle ind rundt i Byen til deres Arbejde, anbefalet af Sjællands Biskop, Frelsens Hær, som er noget af det mest ukonfes-sionelle, der kan tænkes, og som staar saa vidt fjernet fra det konfessionelle, evangelisk-lutherske, som man overhovedet kan tænke. Vi ser paa K. F. U. M.-Be-vægelsen, der samler Folk fra de forskel-lige Konfessioner og arbejder sammen med dem. Og vi har set, at Landsforbundets Formand, Stiftsprovst Ussing, kan have en Baptistpræst som Prædikant i sin Kirke.

Jeg forstaar ikke, at man skal lægge saa stærkt Vægt paa det konfessionelle i en Tid, hvor det er langt andre Spørgs-maal, som er afgørende for det kristelige Liv og det kristelige Arbejde. Til disse Mennesker, der paa Missionsmarken har sat Livet ind for deres kristne Tro og gjort en Erfaring saa rig, at de, der sidder hyttede indenfor Folke-kirkens Døre, maa studse overfor den, skal man altsaa sige straks, de kommer hjem: Det er ikke det Liv, I har levet, det kommer an paa, men bestemte Lære-sætninger.

Jeg er ikke enig med den radikale Kirkepolitik, forsaavidt jeg mener, at saa længe vi har en Statskirke, undgaar vi ikke at have et Præsteløfte, og saa vidt jeg ved, var det heller ikke Askov-Adres-sens Mening, at vi skulde undvære det, det skulde blot ændres. Jeg vil ogsaa sige, at det Præsteløfte, vi har, vil jeg helst beholde, som det er, fordi det er saa ud-videligt, at Mænd som Morten Pontoppi-dan og Dr. Krarup i Sorø kan rummes indenfor det og dær samles med dem, der repræsenterer den Anskuelse, som Hr. J. Oskar Andersen gør gældende fra denne Talerstol. Det er i Tidens Løb blevet saa udvideligt, at det i og for sig ikke gør nogen Skade. Hvis vi derimod faar et nyt, kommer vi let til at strides om det rent formalistiske deri.

Nu er Spørgsmaalet altsaa kommet frem ved § 2, første Sætning. Det kan paa en Maade være uvæsentligt, fordi disse Mennesker, der nu vil være Statskirkens Embedsmænd her hjemme, er bundne til Grundlovens § 3 og den Forklaring, vi har deraf i vor Praksis og Lovgivning; men, som sagt, Præsteløftet kan skræmme ad-skillige. Jeg tænker paa en Mand som